

tillader mig at tro — meget for store Indskrænkning, der fandt Sted i 1870, men ogsaa lige overfor den ligefremme materielle Fjorøggelse af den Arbeidsmængde, der skal besørøes. Ærede Medlemmer maa dog virkelig erindre, at der Æar efter Æar er kommen betydelige Masser af Arbeide til, som skulle besørøes, og at det vilde være at gaa imod alle mulige Regler for Arbeidets Udførelse, om man vedblivende vilde fordre det forøgede Arbeide af de samme Kræfter, som vare tilstrækkelige, ja, ikke en Gang fuldt tilstrækkelige til at besørø det tidligere Arbeide. Jeg skal saaledes erindre blandt Andet om et stor-Administrationsæmne, der kom til saa kort før 1870 eller rettere begyndte at komme til saa kort før 1870, at man tør antage, at det ikke har faaet fuld Indflydelse paa de Bestemmelser, der bleve tagne i 1870. Det var Styrelsen af Jernbanerne. Det var, om jeg ikke husker feil, i 1867, at den første Begyndelse blev gjort, men hvilken uaaadelig Udvidelse har ikke denne Administration faaet efter den Tid? Jeg skal tillade mig at nævne et andet Omraade; det er Post- og Telegrafvæsenet. Dersom man vil sammenligne, hvad der laa under dette Administration før 1870, med, hvad der nu ligger derunder, vil Ingen, der har det fjerneste Begreb derom, kunne modsigte, at Arbeidsmassen, der skal besørøes og bearbejdes, er vore overordentlig meget der. Noget Egnende kan ansøres paa mangfoldige andre Punkter. Et, som ligger mig ikke fjernt, er Revisionsdepartementernes Arbeide. Paa dette Omraade er der kommet en hel ny og betydelig Revisionsmængde, nemlig ved Inddragelse i Statskassen af Sportlerne, som før vare Embedsmændenes egne, og det er en Inddragning, som jo finder Sted endnu, og hvorved Arbeidsmængden for Revisionsdepartementerne stadig vore. Jeg har kun fremdraget enkelte Exempler; de vilde let kunne forøges. Utsaa, Arbeidsmængden er paa flere Omraader, vore betydelig. Det forekommer mig at være en fuldstændig gyldig Grund til ogsaa at forlange Arbeidskraften forøget. Selv om Arbeidskraften var rigtig afpasset i 1870 efter den daværende Arbeidsmængde, maatte den nu forøgede Arbeidsmængde betinge forøget Arbeidskraft. Men jeg tror dog ikke, at den ærede Rigsdag kan gjøre Krav paa et større Maal af Uveilbarhed end alt Øvrigt, hvad der er mennesseligt, og jeg tror altsaa ikke, at man med den Sikkerhed kan gaa ud fra, at det, som Rigsdagen vedtog i 1870, var rigtigt og tilstrækkeligt, som det forekommer mig, at flere ærede Talere have gjort. Det har, efter min Mening, utvivlsomt vist sig, at den Indskrænkning i Arbeidskraft i Ministerierne, som fandt Sted i 1870, har været uheldig for Udførelsen af Arbeidet, og jeg behøver ikke at minde om, at hvad der er uheldigt for Udførelsen af dette Arbeide, kommer Befolkningen til at undgælde for. Utsaa forekommer det mig,

at det er Rigsdagen fuldt saa meget som Ministeren, der er interesseret i at afhjælpe Manglen af Arbeidskraft, for at Administrationen kan vørgtes paa forsvarlig Maade. — Det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (B. Holm) angav som en almindelig Mening, at en Mængde Mænd i Ministerierne havde deres Hovedarbeide udenfor Ministerierne. Det ærede Medlem troede aabenbart selv paa, at denne almindelige Mening havde Ret. Jeg tror, at det ærede Medlem, naar han fik Leilighed til at se med egne Øine, vilde komme til den Overbevisning, at den almindelige Mening, forsaavidt den ellers overhovedet er tilstede, ligesaa lidt her, som saa ofte ellers, har været useilbar. Der skal vistnok søges efter Exempler paa, at Mænd i Ministerierne, forsaavidt der er betroet dem noget Væsentligt, have et Hovederhverv eller endog blot en betydelig Del af deres Erhverv udenfor Ministerierne. Dertil er det en Selvsølge, at en stor Masse af de løse Arbeidskræfter, som benyttes i Ministerierne, ogsaa søge og maa søge en nyttig Anvendelse af deres Tid udenfor disse. Det er givet, at, naar man byder en Mand et Vederlag for Arbeidet, som undertiden begynder med 800 Kr., kan man ikke for den Pris forlange, at denne Mand skal anvende hele sin Tid i Ministeriets Tjeneste. Jeg tør ikke benegte Muligheden af, at der kan findes enkelte Mænd i høiere Stillinger i Ministerierne, som kunne have et Erhverv udenfor Ministeriet, — dertil er mit personlige Kendskab i Ministerierne overhovedet for indskrænket; — men jeg tvivler i allerhøieste Grad om, at det skulde kunne lykkes at fremdrage ret mange Exempler paa, at noget Saadant er Tilfældet, om det overhovedet eksisterer. Paa samme Maade forholder det sig med, hvad det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (B. Holm) ansøgte, at der endog-saa fandtes Mænd, som havde Arbeide i flere Ministerier. Ja, naar man ved „Mænd i Ministerierne“ forstaa Enhver i en hvilken som helst Stilling, naar han er af Mandhøen, som gjør Tjeneste der, saa har det ærede Medlem Ret; thi jeg veed Exempler paa, at en Skriver skriver i to Kontorer, nogle Limer i eet, og nogle i et andet. Men dersom det ærede Medlem har ment, at der gives virkelige Embedsmænd i Ministerierne, der tjene uden for forskjellige Ministerier, eller have Ansættelse under forskjellige Departementer, saa har man bibragt det ærede Medlem en urigtig Forestilling. Jeg kan kun fra denne Plads i høi Grad beklage, om der er kommet en saare vrang almindelig Mening tilstede om det Arbeide, der udføres i Ministerierne, og om den Tid, der anvendes som Vederlag for de saare ringe Lønninger, der gives. Alt iøvrigt en Nedegjørelse for, hvor mange Limers Arbeide i Døgnet der præsteres af enhver i Ministeriet ansat Mand, kun vilde være en saare ringe Beileidning til Fastsættelsen af en passende Lønning for en saadan Mand, derom tror jeg,